

św. Łazarz

Dokładnie tydzień przed Wigilią Kościół wspomina świętego Łazarza. Ta biblijna postać mieszkała w Betanii, na wschodnim zboczu Góry Oliwnej. Miał 2 siostry: św. Martę i św. Marię. Był człowiekiem bogatym, pochodzącym ze znakomitego rodu. Cieszył się poważaniem u Żydów, gdyż przestrzegał sumiennie przepisów prawa Mojżeszowego. Cała trójka była przyjaciółmi Jezusa, który często bywał u nich w domu. W Piśmie Świętym jest opisana historia wskrzeszenia zmarłego Łazarza przez Chrystusa, który przybywa do Betanii i w obecności tłumów przywraca do życia swojego przyjaciela. Ewangelista Jan opisuje także inny pobyt

Jezusa w domu Łazarza na dzień przed Jego wjazdem do Jerozolimy. Wg tradycji chrześcijańskiej po Zesłaniu Ducha Świętego Łazarz udał na Cypr, gdzie był biskupem jednego z miast. Tam też zmarł, a jego szczątki zostały później przeniesione do Francji. Z kolei legenda mówi o tym, iż Łazarz ze swoimi siostrami został wygnany przez faryzeuszy z Ziemi Świętej. Umieszczono ich na statku bez steru, który po miesiącach tułaczki po morzu dopłynął do dzisiejszego miasta Marsylii we Francji. Łazarz miał zostać pierwszym biskupem tego miasta i sprawował ten urząd 30 lat, nawracając w tym czasie ogromne rzesze pogan na chrześcijaństwo. Wg legendy zginął śmiercią męczeńską ok. 70 roku poprzez ścięcie. Kościół czci św. Łazarza 17 grudnia. Jest patronem rzeźników, grabarzy, żebraków, trędowatych i zakonu lazarytów. Przedstawiany najczęściej w scenie wskrzeszenia bądź na uczcie w Betanii.

Wystrój kościoła.

W prawej bocznej nawie kościoła parafialnego znajduje się ołtarz, który przedstawia ukrzyżowanie Chrystusa. Ołtarz pochodzi z XVIII w., jest wykonany w stylu rokoka (barok), przez tzw. szkołę śląską. W centralnym miejscu ołtarza, na tle gładkiej nastawy znajduje się figura Chrystusa ukrzyżowanego. Po bokach Chrystusa, na tzw.

konsolach stoją dwie rzeźby św. Antoniego i św. Jana Nepomucena. Między Chrystusem a rzeźbami świętych znajdują się kolumny ugrowe, natomiast kolorystyka całego ołtarza jest brązową marmoryzacją, czyli przypominającą marmur. Ołtarz zakończony jest kartuszem z napisem „w krzyżu zbawienie”. Na szczycie kartusza jest mały, pozłacany krzyż. Na gzymsie znajduje się para putt (w postaci aniołków), a obok nich dwa rogi obfitości. Ołtarz został kilka lat temu poddany renowacji, dzięki której udało się uratować od zniszczenia rzeźby świętych, które były w bardzo złym stanie.

Paczka na kresy. Gimnazjaliści z Jugowa włączyli się w akcję „**Podaruj paczkę na kresy**”.

Na kresach wschodnich mieszka wielu naszych rodaków, którzy pielęgnują tradycje bożonarodzeniowe na kresach dawnej Rzeczypospolitej. Mieszka tam wiele tysięcy dzieci o polskich korzeniach, którym pragniemy, zgodnie z naszą chrześcijańską tradycją, ofiarować w święta Bożego Narodzenia paczkę. Zebrane przez nas dary trafią na polskie wsie, do polskich szkół i parafii. Na wileńszczyźnie i Ukrainie potrzebne są słodczyce, kawa herbata, konserwy, olej, cukier, makaron, ryż, środki czystości, a na wileńszczyźnie dodatkowo wyprawki szkolne i zabawki. Zbiórka zostanie zorganizowana w dniach 13 – 18 grudnia. Kartony na nasze dary będą wyłożone w kościołach Jugowa i Przygórza a także w sklepach: Magdalena Grzybowska, Ewa Kasza, Piotr Sapieja, Kazimierz Łaba, Bogdan Byczkowski, Krystyna Grudewicz, Renata Rachuna, sklep „ABC”.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE: III NIEDZIELA ADWENTU – 14.12.2014

1. W tym tygodniu msze św. w Jugowie od poniedziałku do soboty. Roraty są we wtorek, środę i w czwartek o 17.00 a w Przygórzu w poniedziałek, środę i piątek o 16.15.
2. Ze względu na spowiedzi msze św. w Jugowie będą we wtorek i czwartek o 17.15.
3. W Agendzie i w zakrystii są jeszcze świece adwentowe w cenie 5 i 12 złotych, oraz kalendarze parafialne po 5 zł. W Jugowie jest jeszcze kilka bombek z kościołem parafialnym w cenie 25 zł.
4. Za tydzień trzecia niedziela miesiąca. W Jugowie taca przeznaczona na ogrzewanie kościoła.
5. W tym tygodniu w piątek w naszej parafii będzie spowiedź adwentowa. W Jugowie od 8.15 i od 16.15 a w Przygórzu od 15.30.
6. Spowiedź św. w Domu Pomocy Społecznej w sobotę od 9.30.
7. Odwiedziny chorych będą w piątek w Jugowie od godz. 9.30 od dolnego Jugowa, a w Przygórzu od godz. 15.15. Chorych proszę zgłaszać w zakrystii.
8. Porządek spowiedzi w pozostałych parafiach naszego dekanatu zamieszczony jest w biuletynie parafialnym.
9. Młodzież z gimnazjum organizuje akcję „Paczka na kresy”. Szczegóły są w biuletynie.

Uwolnienie jeńców

Prorok Izajasz zapowiada, że nadejście Mesjasza będzie związane min. z wyzwoleniem jeńców i uwolnieniem więźniów. Cóż to znaczy?

Na Bliskim Wschodzie uwolnienie więźniów, którzy znaleźli się w więzieniu za długi, uważano za akt sprawiedliwości. Często czynił to nowy król w pierwszym albo drugim roku swojego panowania, a potem w regularnych odstępach czasu, począwszy od tego wydarzenia. Król Ammisaduk (XVII wiek przed Chrystusem) wymazał wszystkie długi ludzi zadłużonych, także w stosunku do króla i uwolnił ich z więzienia. W Izraelu każdy siódmy rok był tzw. „rokiem szabatowym”. Żydzi nie uprawiali wtedy ziemi, żeby mogła odpocząć, a dłużnikom należało darować długi i uwolnić z niewoli, jeżeli się w niej znaleźli, właśnie za te długi. Prorok Izajasz powołując się na ten zwyczaj, który Żydzi rozumieli, przekonuje swoich współziomków, że Mesjasz uwolni każdego z nas od grzechów i w ten sposób przestaniemy być niewolnikami zła i zostaniemy zbawieni. Spełni się w ten sposób obietnica dana pierwszym rodzicom, że Mesjasz przyjdzie aby nas wyzwolić, pokonać szatana i otworzyć nam drogę do nieba, czyli szczęścia wiecznego.

W naszych kościołach przez cały adwent na honorowym miejscu znajduje się wieniec adwentowy. W nim, w zależności od tygodnia adwentu, palą się jedna, dwie, trzy lub cztery świece. Sam wieniec i zapalone w nim świece mają dość rozbudowaną symbolikę:

- jego kolisty kształt oznacza, że Bóg jest wieczny, nie ma początku ani końca. Wykonany z gałązek drzew iglastych, a więc wiecznie zielonych, oznacza życie wieczne, jakie Bóg daje wszystkim wierzącym.

- zapalenie świec jest symbolem światłości, gdyż światłością nazwał się sam Chrystus; „Ja jestem światłością świata”. Każda z zapalanych świec symbolizuje jakąś prawdę wiary.

Świeca zapalona w III niedzielę adwentu – symbolizuje radość króla Dawida świętującego przymierze z Bogiem. Trzecia niedziela nazywana jest niedzielą radości, bo prorok wzywa nas „Radujcie się Pan Jest blisko”.

W IV czwartą niedzielę adwentu zapala się ostatnią ze świec - symbolizuje ona nauczanie proroków zapowiadających przyjście Mesjasza i Jego Królestwa pokoju i sprawiedliwości.